

Nur talebesi olarak İran'a bakış açımız nasıl olmalı? "Müslüman bir ülke ama, uzak durmak gerekir!.." şeklinde yorumlar var. Toptancılık hatalı bir bakış değil mi?

İran'ı değerlendirirken ikiye ayırmakta fayda var: **Birisi** İran aristokrasisidir ki bunlar oldukça tehlikeli ve bir o kadar da İslam ve Sünni düşmanlarıdır. Bu elit tabaka İslâm ve Şia inancını Pers milliyetçiliğine bir kılıf bir kamufle olarak kullanırlar. Yani bunlar özünde Pers milliyetçisi, surette ve şekilde ise Şia ve İslâm taraftarları gibi gözükürler.

Üstad Hazretleri bu hususa şu şekilde işaret ediyor:

"Şîa-i Hilâfet ise, aġrâz-ı siyaset içine girdiği için, garazdan, tecavüzden kurtulamıyorlar, itizar hakkını kaybediyorlar. Hattâ, ﺍﻟﺤﺒِّ ﻋﻠﻰّ ﺑﻞْ ﻟﺒُغْصِ ﻋﻤﺮَ (Maksat Hz. Ali'ye duyulan sevgi değil; Hz. Ömer'e duyulan kindir.) cümlesine mâsadak olarak, Hazret-i Ömer'in (r.a.) eliyle İran milliyeti ceriha aldığı için, intikamlarını hubb-u Ali suretinde gösterdikleri gibi, Amr ibnü'l-Âs'ın Hazret-i Ali'ye (r.a.) karşı hurucu ve Ömer ibni Sa'd'ın Hazret-i Hüseyin'e (r.a.) karşı feci muharebesi, Ömer ismine karşı şiddetli bir gayz ve adâveti Şialara vermiş."(1)

İran milliyetçileri ya da Pers İmparatorluğunun aristokrat tabakası, Hazreti Ömer (ra)'in İran'ı fethedip onların saltanatını paralamasını bir türlü sindirip kabullenemediler. Bu tabakalarda Hazreti Ömer (ra)'e karşı daima bir kin ve düşmanlık var olageldi.

O dönemde Araplar bedevi ve medeni hayattan uzak iken, İranlılar ise şehirli ve medeni bir toplumdur. İran medeniyeti Arapları küçümser, onları ciddiye almazlardı. Hazreti Peygamber (asv) gelip Arapları İslam ile medenileştirip güçlü bir şekilde sokunca durum tersine döndü. İslam medeniyeti kısa bir süre içinde İran medeniyetini yuttu ve onların övünç ve kibir pınarlarını yerle bir etti. Bu durum İran'ın aristokrat tabakasını fazlasıyla rahatsız edip düşmanlığa sevk etmeye yetti. Bu tabaka zahiren Müslüman gibi dururken içten içe İslam düşmanı idiler. İçindeki nifakı da Şia inancı ile örtmeye çalıştılar.

Yani Hazreti Ali (ra) muhabbeti adı altında Hazreti Ömer (ra) düşmanlığı yaptılar ve halen de yapmaktalar. Esasında Şia inancının kabuğu Ehl-i beyt sevgisi iken, özü

Pers milliyetçiliğidir. Bu sosyolojik bir realitedir.

Özellikle Hazreti Ömer (ra)'a düşmanlık beslemeleri, İran'ın onun dönemde fethedilmesinden dolaydır.

Amr bin As Hazretlerinin Hazreti Ömer (ra)'ın en gözde valilerinden olması ve Hazreti Ali (ra)'a karşı isyan etmesi, Ömer bin S'ad'ın Hazreti Hüseyin (ra)'ı feci bir şekilde şehit etmesi, Şia ehlinin Ömer ismine karşı bir antipati duymasına sebebiyet vermiştir. Ama bu antipatinin asıl derin sebebi İran milliyetçiliğidir.

İran'ın bir de ağılebi Türkmenlerden oluşan ve gerçek anlamda Ehl-i beyt sevgisini meslek ittihaz eden halk tabakası vardır ki, bunlar her ne kadar bid'at içinde olmuş olsalar da samimi birer Müslümandırlar. Onlara karşı dikkatli ve itinalı olmak gerekir. Aristokrat tabakaya bakıldığı gibi bakamayız.

(1) bk. [Lem'alar, Dördüncü Lem'a.](#)